

SFS 1998:678

Utkom från trycket
den 30 juni 1998

Lag om ändring i lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring;

utfärdad den 11 juni 1998.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 4 kap. 4 och 5 §§, 6 kap. 1 § och 7 kap. 2 § lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring² skall ha följande lydelse.

4 kap.

4 §³ Livränta utges längst till den månad under vilken den försäkrade fyller 65 år.

5 §⁴ För den som är sjukpenningförsäkrad enligt 3 kap. lagen (1962:381) om allmän försäkring utgörs livränteunderlaget av hans eller hennes sjukpenninggrundande inkomst enligt 3 kap. 2 § nämnda lag vid den tidpunkt från vilken livräntan skall utges eller den inkomst som då skulle ha utgjort hans eller hennes sjukpenninggrundande inkomst, om försäkringskassan hade känt till samtliga förhållanden.

Vid tillämpningen av första stycket gäller följande avvikelser från bestämmelserna i 3 kap. 2 § lagen om allmän försäkring. Vid beräkningen skall också andra skattepliktiga förmåner än pengar beaktas. Med inkomst av anställning likställs kostnadsersättning som inte enligt 8 kap. 19 eller 20 § skattebetalningslagen (1997:483) undantas vid beräkning av skatteavdrag. Semesterlön och semesterersättning skall medräknas utan den begränsning som anges i 3 kap. 2 § tredje stycket lagen om allmän försäkring. Inkomst i form av skattepliktiga förmåner skall värderas på det sätt som är föreskrivet för beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension.

6 kap.

1 §⁵ Är någon som har rätt till livränta enligt 4 eller 5 kap. samtidigt berättigad till folkpension eller tilläggspension i form av förtidspension eller efterlevandepension enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring med anled-

¹ Prop. 1997/98:151, bet. 1997/98:SfU13, rskr. 1997/98:315.

² Lagen omtryckt 1993:357.

³ Ändringen innebär bl.a. att andra–fjärde styckena upphävs.

⁴ Senaste lydelse 1997:1042.

⁵ Senaste lydelse 1997:1042.

ning av den inkomstförlust som har föranlett livräntan, utgår livräntan endast i den mån den överstiger pensionen.

Har delpension utgått till någon som tillerkänns livränta enligt 4 kap. och avser livräntan samma inkomstförlust som delpensionen, får livränta för förfluten tid utges endast i den mån den överstiger den delpension som utgått för samma tid.

Första stycket gäller även i fråga om pension som enligt utländskt system för social trygghet utgår med anledning av arbetsskadan.

Om bestämmelserna om beräkning av pensionspoäng vid underlåten eller bristande avgiftsbetalning i 11 kap. 6 § första stycket lagen om allmän försäkring, i detta lagrumms lydelse före den 1 januari 1999, eller 4 kap. 8 § andra stycket lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension har tillämpats för år efter det då arbetsskadan har inträffat, skall vid tillämpning av denna paragraf hänsyn tas till den tilläggspension som skulle ha utgivits om full avgift hade erlagts.

7 kap.

2 §⁶ Avgiften till arbetsskadeförsäkringen skall utgå efter en procentsats som skall vara så avvägd att avgifterna tillsammans med andra tillgängliga medel täcker

1. ersättningar enligt denna lag samt ersättningar på grund av obligatorisk försäkring enligt lagen (1916:235) om försäkring för olycksfall i arbete, lagen (1929:131) om försäkring för vissa yrkessjukdomar och lagen (1954:243) om yrkesskadeförsäkring,

2. kostnader som föranleds av lagen (1955:469) angående omreglering av vissa ersättningar enligt lagen den 17 juni 1916 (nr 235) om försäkring för olycksfall i arbete m.m., lagen (1962:303) om förhöjning av vissa ersättningar i anledning av yrkesskada m.m., lagen (1967:919) om värdesäkring av yrkesskadelivräntor m.m. och lagen (1977:268) om uppräknings av yrkesskadelivräntor m.m.,

3. förvaltningskostnader.

Med förvaltningskostnader enligt första stycket 3 avses omkostnader för Riksförsäkringsverkets och de allmänna försäkringskassornas verksamhet beträffande arbetsskadeförsäkringen.

Beslut om procentsats för ett visst år skall fattas senast under året dessförrinnan.

Riksförsäkringsverket skall vart femte år föreslå procentsats för de sju följande åren, i den mån beslut inte redan har fattats.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999. Äldre bestämmelser i 4 kap. 4 § gäller fortfarande för personer som är födda år 1937 eller tidigare.

På regeringens vägnar

MAJ-INGER KLINGVALL

Björn Reuterstrand
(Socialdepartementet)